

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski rajonen sąd (Bulharsko) 6. augusta 2021 – „Banka DSK“ EAD/M. V.

(Vec C-489/21)

(2021/C 481/22)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sofijski rajonen sąd

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Banka DSK“ EAD

Žalovaná: M. V.

Prejudiciálne otázky

- 1 Má sa článok 3 ods. 1 smernice 93/13/EHS ⁽¹⁾ v spojení s bodom 1 písm. e) a f) prílohy tejto smernice vykladať v tom zmysle, že podmienky napriek požiadavke dôvery zakladajú povinnosti ku škode spotrebiteľa, keď podstatne zvyšujú náklady spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy o úvere, ak spotrebiteľ svoju mzdu mesačne neprevádza [na účet vedený] v banke, ktorá mu poskytla úver, keď prihliadneme na to, že podľa podmienok zmluvy je povinný zriadiť záložné právo na pohľadávku na svoju mzdu?
- 2 V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku záporná, má sa článok 3 ods. 1 smernice 93/13/EHS v spojení s bodom 1 písm. e) a f) prílohy tejto smernice vykladať v tom zmysle, že podmienky napriek požiadavke dôvery zakladajú povinnosti ku škode spotrebiteľa, ak ukladajú spotrebiteľovi povinnosť nielen prevádzať svoju mzdu [na účet] vedený u podnikateľa poskytujúceho úver, ale skutočne využiť aj iné služby podnikateľa poskytujúceho úver?
- 3 V prípade, ak je odpoveď na druhú otázku kladná, akými kritériami sa musí vnútroštátny súd v zásade riadiť pri posudzovaní nekalej povahy [podmienok]? Majú sa vziať do úvahy najmä miera prepojenosti predmetu zmluvy o úvere s vedľajšími plneniami, ktoré má spotrebiteľ využiť, počet vedľajších plnení a vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa obmedzenia viazaných transakcií?
- 4 Platí zásada výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie, ako bola zakotvená v bode 26 rozsudku 14/83, von Colson, aj v prípade výkladu predpisov vnútroštátneho práva, ktoré upravujú oblasti práva (konkrétne predpisy o nekalej súťaži) odlišné od tých, ktoré zaviedlo právo Únie, ktoré však súvisia s právnou matériou právneho aktu Európskej únie uplatňovaného vnútroštátnym súdom v konaní, ktoré je na ňom vedené (v tomto prípade smernica 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách) a majú sa pri takom výklade vnútroštátneho práva uplatniť štandardy Charty základných práv Európskej únie?
- 5 Majú sa článok 7 ods. 2 v spojení s článkom 6 ods. 1 písm. d) smernice 2005/29/ES ⁽²⁾ a článok 10 ods. 2 písm. f) smernice 2008/48/ES ⁽³⁾ vykladať v tom zmysle, že podľa týchto ustanovení je zakázané uviesť nižšiu úrokovú sadzbu úveru v hlavnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, ak poskytnutie úveru pri tejto úrokovej sadzbe úveru závisí od podmienok, ktoré sú stanovené v prílohe k tejto zmluve? Treba pri tomto skúmaní posúdiť spôsob, akým sú formulované podmienky zníženia úrokovej sadzby úveru, zánik nároku na také zníženie, ako aj prostriedky, ktoré vedú k opätovnému zníženiu?
- 6 Má sa článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2005/29/ES vykladať v tom zmysle, že pri posudzovaní možnosti podstatného narušenia ekonomického správania spotrebiteľov sa má vziať do úvahy podiel banky, ktorá poskytuje spotrebiteľské úvery, na trhu so zreteľom na potreby spotrebiteľov, ktorí využívajú také produkty?
- 7 Má sa článok 3 písm. g) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že náklady podľa zmlúv súvisiacich so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pri splnení ktorých bude poskytnutá zľava na úrokoch podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sú súčasťou ročnej percentuálnej miery nákladov úveru a majú sa zahrnúť do jej výpočtu?
- 8 Má sa článok 3 písm. g) smernice 2008/48/ES v spojení s článkom 5 smernice 93/13/EHS vykladať v tom zmysle, že v prípade nesplnenia povinností vyplývajúcich zo zmlúv súvisiacich so zmluvou o úvere, ktoré je spojené so zvýšením úrokovej sadzby úveru, sa má ročná percentuálna miera nákladov tiež vypočítať podľa vyššej úrokovej sadzby úveru v prípade nesplnenia?

- 9 Má sa článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere medzi podnikateľom a spotrebiteľom ako dlžníkom sa má považovať za neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere a vnútroštátny súd musí uplatniť právne následky stanovené vo vnútroštátnom práve pre prípad neuvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere?
- 10 Má sa článok 22 ods. 4 smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovená vnútroštátnym zákonodarcom, podľa ktorej sa má splatiť len poskytnutá istina, je primeraná, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je presne uvedená ročná percentuálna miera nákladov?

- (¹) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22).
- (³) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko)
10. augusta 2021 – WA/Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din
Ministerul Afacerilor Interne**

(Vec C-491/21)

(2021/C 481/23)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľ: WA

Odporca: Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 26 ods. 2 ZFEÚ, článok 20, článok 21 ods. 1 a článok 45 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, ako aj články 4, 5 a 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (¹), vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave neumožňujúcej vydať preukaz totožnosti, ktorý možno v rámci Európskej únie použiť ako cestovný doklad, štátnemu príslušníkovi členského štátu z dôvodu, že má bydlisko v inom členskom štáte?

(¹) Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta domstolen (Švédsko) 16. septembra
2021 – CC/VO**

(Vec C-572/21)

(2021/C 481/24)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta domstolen